

Begrundelse

Ifølge Ingeniøren den 26. juli 1996 oplyser cand.jur. Ulf Kjellerup, at vedtagelsen af Ørestadsloven i 1992 var et »klokkeklart brud med EU-reglerne«. Forklaringen er, at EU-direktivet om VVM fastslår, at der skal træffes foranstaltninger til at lave VVM-redegørelse, inden der gives tilladelse til større anlæg. Med Ørestadsloven blev også fastlagt konkrete linjeføringer af vej og bybane, hvorfor loven kan opfattes som en anlægslov, hvor miljømæssige konsekvenser således skulle have været igangsat.

Som det fremgår af artiklen, ville en VVM-procedure muligvis have medført, at loven slet ikke var blevet vedtaget. Var der gennemført en VVM-procedure, ville det således også være kommet ind i debatten, at hele Ørestadsprojektet med sin centralistiske planlægning omkring København er i strid med en økologisk planlægning, som sigter på en alsidig udvikling af landet med størst mulig regional og lokal selvforsyning, så de økologiske kredsløb kan sluttes.

Satsningen i Ørestadsprojektet udgør en samlet investering på næppe under 50 mia. kr. – midler, som baseret på en økologisk landsplanlægning ville kunne give meget større samfundsgavnlig effekt ved en styrkelse af en økologisk udvikling af det danske samfund.

Svar (6/8 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, pålægger medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse.

Disse projekter er defineret i direktivets artikel 4.

Direktivets regler er gennemført via planloven med tilhørende bekendtgørelser.

Ørestadsloven har bl.a. som forudsætning, at der for såvel vej som bybane inden anlægsarbejdernes påbegyndelse skal gennemføres den ifølge planloven nødvendige planlægning. I dette tilfælde, hvor anlæggene er beliggende i Københavns og Frederiksberg Kommuner, gennem tillæg til kommuneplanerne med VVM.

Københavns Kommune offentliggjorde et forslag til kommuneplantillæg med VVM-redegø-

relse den 20. december 1995, hvilket var samtidig med behandlingen af lov nr. 1074 om ændring af lov om Ørestaden m.v. Det var frem til 1. marts 1996 muligt for borgere og organisationer af fremkomme med bemærkninger, forslag og kommentarer.

Folketinget fik i øvrigt allerede den 5. december 1995 udleveret VVM-redegørelsen samt forslaget til kommuneplantillæg i forbindelse med lovforslagets behandling.

Spm. nr. S 2988

Til justitsministeren (11/7 96) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke indtægter danske dommere oppebærer ud over deres dommerløn, hvordan de oppebærer dem, og hvilke indtægter dommerne har fra de hverv, de bestrider som følge af lovgivningen?«

Svar (24/7 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om de enkelte dommers indtægter ud over den løn, de modtager for deres arbejde som dommere.

Det kan dog oplyses, at en række nævn, råd eller lignende efter lovgivningen skal varetages af en dommer. Vederlæggelsen for disse – såkaldte *offentlige bierhverv* – fastsættes i henhold til Finansministeriets cirkulære af 4. juni 1986 om særskilt vederlæggelse m.v. Ifølge cirkulæret skal vederlaget fastsættes i en aftale, der – efter konkret bemyndigelse fra Finansministeriet – indgås mellem Den Danske Dommerforening og Justitsministeriet. Vederlaget kan fastsættes pr. møde, pr. afsluttet sag eller efter det konkrete tidsforbrug.

Beregnes vederlaget efter det konkrete tidsforbrug, tages der med virkning fra den 1. april 1996 udgangspunkt i årslønnen for lønramme 38, 39 og 40 for hverv, der i henhold til vedkommende lovbestemmelse forudsættes varetaget af henholdsvis byretsdommere, landsdommere og højesteretsdommere. Ved beregningen af kvotatimelønnen tages der udgangspunkt i et årligt timetal på 1924. Dette svarer til en timeløn på 282,28 kr., 307,57 kr. og 342,23 kr. for henholds-